

OP-metsäopas 2005

Metsävero-opas

2 C
2004

Metsätalouden harjoittaja	Henkilötunnus tai Y-tunnus	Puhdas henkilötunnus
Maatilaan kuuluvat tilat (nimi, kiinteistötunnus)	Omistusosuudet maatilaan 422 %	Puhtaan 423 %
		Arvonlisäveron 424 %

Metsätalouden pääomatulot, metsävähennykset ja muut erät

			Veroilmoituksen laskutus		Veroilmoituksen laskutus
			euro	ant	euro
1. Puun myyntitulot vähentämättä ennakonpidätystä			+		425
1.1. Pystykaupat		myyntitulot yhteensä			425
1.2. Hankintakaupat		hankintatyyti arvo kohdasta 16			
		Myyntitulooverotus	+	4	
2. Vakuutus- ym. korvaukset, metsätalouden pääomatuloksi luettavat tuet	2.1. vakuutuskorvaukset	2.2. hirvivahinkokorv.	+	7	
	3.1. maatalouskäyttö	3.2. elinkeinokäyttö	+	8	
3. Omasta metsästä otettu puutavara		3.3. yksityiskäyttö			
4. Vähennetään	4.1. metsävähennys	4.2. menovaraus	-		
5. Muut pääomatuloksi luettavat erät		4.3. tuovaraus	+		
6. Yhteensä			=	9	

Menot

7. Vuosimenot	7.1. palkkaus		+	10	
8. Poistot	8.1. koneet		+	10	
9. Toisesta tulolähteestä siirrettävät menot			+	11	
10. Vähennetään metsätalouden menoihin sisältyvät vähennyskelvottomat menoerät	10.1. maatalouden menot		-	12	

Verosuunnittelu

11. Yhteensä			=		
12. Metsätalouden puhdas pääomatulo (kohtien 6 ja 11 erotus)			=	15	
13. Metsätalouden tappiollinen pääomatulo (kohtien 6 ja 12 erotus)			=	19	
14. Metsätalouden velat				21	
15. Metsätalouden korot				23	

Metsätalouden ansiotulot

Selvitys hankintatyöstä	Valmistettu määrä	Kuljetettu määrä	Hankintatyön arvo	Hankintatyön veronmaksu
Hankintatyön tekijän nimi ja henkilötunnus	m ³	m ³	euro	ant
				15
				15
16. Hankintatyön arvot yhteensä				
17. Metsätalouden ansiotuloksi luettavat tuet. Ei ilmoiteta kestävän metsätalouden rahoituslain nojalla myönnettyjä tukia tai metsätalouden pääomatuloksi katsottavia tukia				17

1) Laskentakavaa täyttöohjeessa.

Osuuspankista vero-osaamista

Verotus on asia, jonka ei ensi ajattelella mielletä liittyvän pankki-asiakkuuteen. Toisin kuitenkin on.

Osuuspankin metsäpalveluihin sisältyy paljon asiantuntemusta ja palveluja, joilla on suora yhteys verotukseen ja, joiden hyödyntäminen tuo verosäästöjä asiakkaalle ja helpottaa asioiden hoitoa.

Erillinen metsärahatili, jolle ohjataan kaikki vuoden metsätulot ja -menot, on oivallinen apu veroilmoituksen täytössä. Tiliotteelta tapahtumat on helppo siirtää muistiinpanoihin ja varmistaa, että kaikki tapahtumat ovat muistissa. Samalla tili toimii arvonnäkö-verotilinä, jolta osuuspankki maksaa tilitettävät verot helmikuun lopussa.

Metsärahan luovutuksiin osuuspankki tarjoaa monipuolista palvelua. Rahastolahjoitusten ohella OP-säästövakuutus ja OP-sijoitusvakuutus ovat tuotteita, joiden avulla metsänomistaja pääsee hyödyntämään verovapaita raha- ja vakuutuslahjoja.

Metsätilan luovutukset ovat osuuspankin lainopillisen palvelun erikoisalaa. Pankilla on asiantuntijat, joiden osaamista kannattaa hyödyntää, kun suunnitellaan tilan sukupolvenvaihdosta tarpeettomia veroja välttämällä, yhtenä esimerkkinä tilan luovutus siten, että

hallintaoikeus jää luovuttajille heidän elinajakseen.

Yksi osoitus osuuspankkien metsävero-osaamisesta on tämä opas. Oppaan lukemalla saat rahanarvoista tietoa, jolla voi olla suurikin merkitys oman metsäomaisuutesi hoidossa.

Metsäverotuksessa on menossa viimeinen vuosi, jolta metsänomistajia verotetaan kahden eri verotusmuodon mukaan. Vuoden 2006 alusta alkaen on käytössä enää puun myyntituloverotus.

Puun myyntituloverotuksessa sovelletaan vuoden 2004 tuloihin 29 prosentin verokantaa, mutta kuluvana vuonna 28 prosentin verokantaa. Tämä tarjoaa puukauppoja tehneille metsänomistajille mahdollisuuden keventää verotustaan menovarauksen avulla.

Pinta-alaverotukseen kuuluvilla tiloilla on menossa viimeiset kuukaudet, jolloin järkevällä verosuunnittelulla ja puukauppojen ajoituksella on mahdollista tehdä hyvä tili.

Nyrkkisääntö on, että hakkuukypsät leimikot kannattaa laittaa myyntiin pikaisesti, jotta puut ehditään korjata ja rahat tilittää vuoden 2005 loppuun mennessä. Näin puukauppatulot välttyvät kahdenkertaiselta verotukselta. Ostoja kannattaa puolestaan siirtää mahdollisuuksien mukaan seuraavalle vuodelle.

Puun myyntituloverotus - tulot

Puun myyntituloverotuksessa veroa maksetaan toteutuneiden myyntitulojen ja rahamenojen erotuksesta.

Puun myyntituloverotukseen ei ole tullut veroilmoituksen täyttöön vaikuttavia muutoksia edellisestä vuodesta. Veroilmoituksen täyttö käy kätevimmin, kun malliksi ottaa edellisen vuoden muistiinpanot ja veroilmoituksen jäljennöksen.

Vuoden 2004 tuloista veroa maksetaan vielä 29 prosenttia. Verokannan alentaminen 28 prosenttiin koskee vasta kuluvan vuoden verotusta.

Puun myyntituloverotuksessa verotettava tulo määrittyy kalenterivuoden aikana saatujen metsätalouden tulojen ja menojen erotuksena. Erotus on verotettavaa pääomatuloa, josta maksetaan kiinteää 29 prosentin veroa (v. 2004). Tässä suhteessa metsätulo voidaan rinnastaa esim. vuokra- tai osinkotuloon. Vuoden tulot ja menot ilmoitetaan verolomakkeella 2C.

Puun myyntituloverotus on metsänomistajalle sikäli selkeä verotusmuoto, että ellei tilalla ole ollut kalenterivuoden aikana puukauppatuloja tai muita metsätalouteen liittyviä tuloja, ei tule verojakaan. Menot ilmoitetaan veroilmoituksella silti joka vuosi tuloista riippumatta.

Puukauppojen yhteydessä puun ostaja tekee puukauppatuloista ennakonpidätyksen, jonka se ilmoittaa ja tilittää suoraan verottajalle. Ennakonpidätys on pystykaupoissa 19 prosenttia ja hankintakaupoissa 13 prosenttia.

Ennakonpidätys ei kuitenkaan vastaa välttämättä lopullista tilannetta. Veroilmoituksen antamisen jälkeen metsänomistajan maksettavaksi voi tulla jäännösveroja, kansankielellä ”mätkyjä” tai metsänomistaja voi saada

veronpalautusta. Yleensä toteutuu kuitenkin jälkiverovaihtoehto, koska metsätalouden vähennettävät menot osuvat uudistushakkuissa seuraaville vuosille ja harvennushakkuissa ei kerry niin paljon menoja, että ennakonpidätys olisi riittävä.

Metsätalouden tuloista ja menoista on laadittava tositteisiin perustuvat muistiinpanot. Muistiinpanojen vuosiyhteenvedot siirretään verolomakkeelle 2C. Tositteita ja muistiinpanoja ei liitetä veroilmoitukseen. Tarvittaessa verotoimisto pyytää muistiinpanot tositteen tarkastettavaksi verotoimistoon.

Veronalaiset tulot

Puun myyntituloverotuksessa veronalaisia metsätalouden tuloeriä ovat

- puun myyntitulot
- vakuutus- ja muut korvaukset
- omasta metsästä otetun puutavaran arvo.

Oman asunnon lämmittämiseen otetun puun arvo on verovapaata tuloa. Sen sijaan omaan käyttöön tulevan asunnon tai lomamökin rakentamiseen otetun puutavaran sekä maatalouden poltto- ja tarvepuun arvo on veronalaista tuloa.

Maatalouden rakennusten rakentamiseen ja korjaamiseen käytettävää puutavaraa koskee ns. hiljainen kuittaus eli puun arvo ei ole metsätalouden pääomatuloa eikä maatalouden menoa.

Metsätalouden sivutuotteiden ja jatkojalosteiden myynnistä saadut tulot verotetaan myös muiden kuin maanviljelijöiden osalta maatalouden tuloina ja ilmoitetaan verolomakkeella 2. Tällaisia tuloja ovat esim. joulukuusten, tienviittojen ja sahatun puutavaran myynnistä saadut tulot sekä metsästysmaiden vuokrat.

ESIMERKKI

Metsänomistaja sai puunostajalta puukaupastaan seuraavan tilityksen:

Puukaupan	
loppusumma	20 000 e
Arvonlisävero	+4 400 e
Ennakonpidätys	-3 800 e
Maksetaan	20 600 e

Tuloverotuksessa hän ilmoittaa verolomakkeella 2C tulokseen 20 000 euroa ja arvonlisäveroilmoituksessa myyntien arvonlisäverona 4 400 euroa. Ennakonpidätystä ei merkitä verolomakkeelle.

ESIMERKKI

Metsänomistaja sai verovuoden aikana puukauppatuloja 17 000 euroa. Puun ostaja pidatti kaupasta ennakko-verona 3 230 euroa (19%). Metsänomistajan metsätalouden menot olivat samana vuonna 1 000 euroa. Hänen lopullinen veronsa on siten $(17\,000 - 1\,000) \times 0,29 = 4\,640$ euroa. Hän joutuu maksamaan jäännösvero 1 410 euroa.

Puun myyntituloverotus - menot

Puun myyntituloverotuksessa saa vähentää kaikki metsätalouden rahamenot. Menot kirjataan muistiinpanoihin, joista loppusummat siirretään veroilmoitukseen. Menot ilmoitetaan niiltäkin vuosilta, joilta ei ole puukauppatuloja.

Kaikki puun tuottamisesta ja korjuusta aiheutuneet menot sekä metsätalouden hallintomenot ovat vähennyskelpoisia puun myyntituloverotuksessa. Menot kirjataan muistiinpanoihin ja loppusummat siirretään verolomakkeelle 2C.

Menot kannattaa merkitä muistiin ja ilmoittaa verotuksessa myös niiltä vuosilta, joilta metsätaloudesta ei ole tuloja. Menoista syntyvä metsätalouden alijäämä pienentää metsänomistajan muita pääomatuloja tai ansiotulojen veroja.

Suurin osa menoista vähennetään sen vuoden verotuksessa, jonka aikana ne on maksettu. Poikkeuksena ovat koneiden ja laitteiden (taloudellinen käyttöaika yli 3 vuotta), rakennusten, rakennelmien, oijen, teiden ja siltojen hankinta- ja perusparannusmenot, jotka vähennetään poistoina useamman vuoden aikana.

Menoihin sisältyvät arvonlisäverot vähennetään tuloverotuksessa metsätalouden menoina silloin, kun metsänomistaja ei ole arvonlisäverovelvollinen. Muistiinpanoihin merkitään silloin tuotteen tai palvelun arvonlisäverollinen hinta.

Metsätalouden lainojen korkoja ei merkitä metsätalouden vuosimenoiksi, vaan ne ilmoitetaan erikseen ja niistä on liitettävä veroilmoitukseen maksutositteet.

Vähennettävät menot jaetaan muistiinpanoissa ja verolomakkeella 2C seuraaviin ryhmiin:

- poistot
- matkakulut
- palkat
- muut menot.

Matkakulut saa vähentää todellisten kulujen mukaisina. Oman auton käyttökuluina saa vähentää 0,21 euroa/km. Muistiinpanoihin on laadittava erittely, josta selviää matkan pituuden ja käytetyn kulkuneuvon lisäksi matkan tarkoitus.

ESIMERKKEJÄ VÄHENNETTÄVISTÄ MENOISTA JA MATKOISTA

VÄHENNYSKELPOISIA MATKAKULUJA VOI MUODOSTUA ESIMERKIKSI SEURAAVISTA MATKOISTA:

Puunmyyntisuunnitelman laadinta
Puukaupan tekeminen
Puunkorjuun valvonta
Puutavaran mittausta
Korjuujälkien tarkistus
Lumi- ja myrskyvahinkojen tarkistus

Taimikoiden kevät- ja syystarkistus
Metsänhoito- ja puunkorjuutyöt
Tarvikkeiden ja työvoiman kuljetus
Koulutustilaisuus
Opintomatka
Moottorisahan käyttö huollossa

VÄHENNETTÄVIÄ MENOJA SYNTYY ESIM. SEURAAVISTA:

Puukaupan hoito
Puunkorjuu
Metsän uudistaminen
Taimikonhoito
Pystypuiden karsinta
Metsän lannoitus
Polttoaineet
Kaluston hankinta
Kaluston korjaus
Oijen perkaus
Metsäsuunnittelu
Kirjanpito

Metsänhoitomaksu
Metsävuoksumaksut
Metsätalouden rakennusten ja tonttien kiinteistövero
MTK:n jäsenmaksu
MTK:n puhelinneuvonta
Kurssimaksut
Ammattilehdet
Puhelinmenot
Luotonvarausprovisio
Metsäsäätiön maksu

.....puun myyntituloerotus

Meno- ja tuhovaraus

Puun myyntituloerotuksessa metsänomistaja saa tehdä menovaruksen. Menovarauksella hän voi siirtää 15 prosenttia verovuoden metsätalouden pääomatuloista verotettavaksi myöhempinä vuosina.

Menovaraus on tarkoitettu kattamaan metsänuudistamisen kuluja. Se on ilmoitettava verolomakkeella metsätalouden tuloksi viimeistään varauksen tekovuotta seuraavana neljäntenä vuotena (Oulun ja Lapin lääneissä 6 v.).

Tuhovaraus tehdään vakuutus- ja muista vahingonkorvauksista. Sille ei ole asetettu 15 prosentin ylärajaa. Varaus saa olla tuhoutuneen metsän arvioitujen kunnostuskustannusten suuruinen. Tuhovaraus tuloutetaan kuten menovaraus.

Varaukset tarjoavat tänä vuonna mahdollisuuden verosuunnitteluun. Varausten avulla tuloja on mahdollista siirtää seuraaville vuosille, jolloin niistä menee veroa nykyisen 29 prosentin sijasta 28 prosenttia.

Metsävähennys alentaa metsän hankintamenoa

Metsävähennys houkuttelee metsästä kiinnostuneita sijoittajia ostamaan metsätiloja. Metsävähennyksen etuihin kannattaa kuitenkin tutustua huolella ennen kuin tekee sijoituspäätöksiä sen varaan.

Metsävähennyksenä saa vähentää enintään puolet metsätilan hankintamenoista. Yhden vuoden metsävähennys on 40 prosenttia kyseisen vuoden metsätalouden pääomatuloista. Tuloina otetaan huomioon vain 1.1.1993 jälkeen ostetulta tilalta saadut puun myyntitulot.

Lisäksi metsävähennykselle on asetettu vähintään 1 500 euron alaraja. Tämä edellyttää vähintään 3 750 euron pääomatuloa vuodessa.

Jos metsätilan hankintameno on esimerkiksi 80 000 euroa, siitä saa enimmillään 40 000 euron metsävähennyksen. Maksettaviksi veroiksi muutettuna tämä vastaa 29 prosentin verokannalla 11 600 euroa eli 14,5 prosenttia hankintamenoista.

Pelkkä tilan ostaminen ei kuitenkaan riitä, koska vähennys on sidottu puun myyntituloihin. Edellä mainittu ostaja pääsee täyteen metsävähennykseen vasta, kun hän on myynyt ostamaltaan tilalta puuta 100 000 euron arvosta. Puita ei tarvitse myydä yhtenä vuotena, vaan vähennyksen tekemistä voi jatkaa niin monena vuotena, että puolet metsämaan hankintamenoista tulee vähennettyä.

Tiloja, joilla olisi niin paljon myytävää puuta, että metsävähennys tulisi muutaman vuoden tähtäimellä käytettyä, on harvoin myynnissä. Yleensä myyntiin tarjotaan nuoria metsiä, joista ei yhden omistajan omistusaikana kerry niin paljon puun myyntituloa, että metsävähennys tulisi kokonaan käytettyä.

Metsätilan sukupolvenvaihdoista ja metsätilan ostoa suunnittelevien kannattaa selvittää metsävähennyksen saannin edellytykset ennen toimenpiteen toteutusta.

”Tappion” vähentämiseksi monta vaihtoehtoa

Puun myyntituloerotuksessa on tavallista, että metsätalous tuottaa välillä kansankielellä tappiota. Verolomakkeelle kertyy enemmän menoja kuin tuloja, jos puukaupat toistuvat harvakseltaan. Tämä ns. tappio, viralliselta nimeltään alijäämä, ei mene kuitenkaan hukkaan.

Metsätalouden menot kannattaa kirjata muistiin ja merkitä veroilmoitukseen, vaikka myyntituloja ei olisi lainkaan. Menot otetaan huomioon alijäämänä, joka vähennetään ensisijaisesti metsänomistajan muista pääomatuloista.

Jos metsänomistajalla ei ole metsätulon lisäksi muitakaan pääomatuloja, metsätalouden alijäämästä ja vähennettävistä korkomenoista laskettu alijäämähyvitys vähennetään hänen ansiotuloistaan määräytyvistä veroista.

Ansiotulojen veroista tehtävä vähennys on 29 prosenttia alijäämän euromäärästä. Vähennyksen enimmäismäärä on puolisoa kohti 1400 euroa. Sitä korotetaan yhdestä alaikäisestä lapsesta 350 eurolla ja useammasta lapsesta 700 eurolla.

Jos alijäämä on niin suuri, että sitä ei voida kokonaan vähentää muista pääomatuloista ja ansiotulojen veroista, vahvistetaan metsätaloudesta pääomatulolajin tappio. Tappion saa vähentää seuraavan kymmenen vuoden aikana kertyvistä pääomatuloista.

ESIMERKKI

Puun myyntituloerotukseen kuuluva metsänomistaja maksoi metsäkeskukselle metsäsuunnitelman tekemisestä 300 euroa. Koska hänellä ei ollut samana vuonna metsätalouden eikä muita pääomatuloja, vähensi verottaja menoerän alijäämähyvityksenä hänen palkkatulojensa veroista. Vähennys oli $0,29 \times 300 = 87$ euroa.

Pinta-alaverotus esitöytetylle lomakkeelle

Pinta-alaverotus on voimassa vuoden 2005 loppuun. Sen jälkeen kaikki metsänomistajat siirtyvät puun myyntitulo-verotuksen piiriin.

Pinta-alaverotuksessa metsänomistajaa verotetaan metsän arvioitun keskimääräisen puhtaan tuoton perusteella. Veroa maksetaan joka vuosi. Tilakohtaiset puun myyntitulot eivät vaikuta verotettavaan tuloon.

Pinta-alaverotuksessa metsätulo on ansiotuloa, joten se lisätään metsänomistajan muihin ansiotuloihin, esim. palkka-, eläke- tai maatalouden ansiotuloon ja vero määrätään progressiivisen tuloveroasteikon mukaan.

Pinta-alaverotuksen veroilmoituksen (verolomake 2 A) täyttö on vaivatonta. Lomake on esitöytetty, joten riittää, että metsänomistaja tarkistaa tiedot ja tekee mahdolliset korjaukset ja lisäykset.

Verohelpotukset metsänuudistajalle

Pinta-alaverotukseen sisältyy metsäänsä uudistavalle metsänomistajalle veroetuja, jotka ovat voimassa vuoden 2005 loppuun saakka kuten itse verojärjestelmänkin.

Metsänuudistajalle on tarjolla

- uudistusalan verovapaus
- uudistamisvähennys
- taimikkovähennys.

Uudistusalan verovapaus

Uudistusalan verovapaus alkaa metsänviljelyssä taimien istutusvuodesta tai siementen kylvövuodesta ja luontaisessa uudistamisessa siemenpuiden poistamisvuodesta.

Verovapauden arvo on Etelä- ja Keski-Suomessa n. 100 euroa/ha vuodessa ja Pohjois-Suomessa n. 20 euroa/ha vuodessa. Tämän vuoden istutus- ja kylvöaloille saa yhden vuoden verovapauden edellyttäen, että uudistaminen ilmoitetaan metsäkeskukseen lokakuun loppuun mennessä.

Aikaisemmin verovapauden saaneet taimikot on esitöytetty verolomakkeelle 2A.

Uudistamisvähennys

Uudistamisvähennys myönnetään verotuksessa siltä vuodelta, jonka aikana metsä on uudistettu ja uudistus ilmoitettu metsäkeskukseen. Ilmoitus on tehtävä lokakuun loppuun mennessä.

Uudistamisvähennys on

- istutuksessa 650 euroa/ha
- kylvössä 340 euroa/ha
- luontaisessa 160 euroa/ha.

Taimikkovähennys

Taimikkovähennys on 170 euroa/ha. Se myönnetään siltä vuodelta, jonka aikana taimikko todetaan vakiintuneeksi ja vakiintuminen ilmoitetaan metsäkeskukseen. Ilmoitus on tehtävä lokakuun loppuun mennessä.

Tänä vuonna toteutettaville uudistusaloille ei saa taimikkovähennystä, koska vähennyksen edellytyksenä on taimikon vakiintuminen.

Ensiharvennusvähennys

Ensiharvennusvähennyksen suuruus saadaan kertomalla luovutettu puumäärä luvulla 0,5 ja se edelleen kunnan verokuutiometrin raha-arvolla.

Jos hehtaarilta lähtee myyntikelpoista ensiharvennuspuuta noin 50 kuutiota, on ensiharvennusvähennys Etelä- ja Keski-Suomessa noin 500 euroa/ha. 50 prosentin marginaaliverolla laskien tämä vastaa noin 250 euron lisähintaa harvennushehtaaria kohti.

Ensiharvennusvähennys on vähennys, joka voidaan tehdä vain puiden luovutusvuonna ja se vähennetään vasta muiden vähennysten jälkeen. Jos kyseisen vuoden vähennykset ylittävät tilan metsän puhtaan tulon, ei vähentämättä jäävää osuutta ensiharvennusvähennyksestä voi siirtää vähennettäväksi myöhempien vuosien verotuksessa. Se jää lopullisesti vähentämättä.

Muut vähennykset

Pinta-alaverotukseen liittyy edellä mainittujen lisäksi seuraavat vähennykset:

- metsänhoitomaksu
- metsätalouden korot
- mahdollinen metsään kohdistuva kiinteistövero
- ojitus- ja tiemenojen poisto

ESIMERKKI

Kesällä 2005 istutettavan 1 ha:n uudistusalan keskimääräiset veroedut Etelä- ja Keski-Suomessa, euroa

Uudistamisvähennys	650
Taimikkovähennys	–
Verovapaus	100
Yhteensä	750

Pohjois-Suomessa verovapauden arvo on huomattavasti pienempi, joten veroedut ovat alle 700 euroa/ha.

Arvonlisäveroista oma ilmoitus

Puukauppojen arvonlisävero on 22 prosenttia. Puun ostaja lisää tämän summan neuvotellun verottoman hinnan päälle arvonlisäverollisiin puukauppoihin ja tilittää metsänomistajalle puukauppmaksujen yhteydessä. Metsänomistajan on ilmoitettava summa arvonlisäveroilmoituksessaan ja tilitettävä edelleen valtiolle. Sitä ennen hän vähentää siitä ne arvonlisäverot, jotka hän on maksanut metsätaloutensa hankinnoissa.

Alv-velvollisuuden raja 8500 euroa

Metsänomistajan, jonka arvonlisäverolliset myynnit kalenterivuodessa ylittävät 8 500 euroa, tulee ilmoittautua arvonlisäverovelvolliseksi. Kerran alettuaan arvonlisäverovelvollisuus jatkuu kunnes verottaja poistaa metsänomistajan lopettamisilmoituksen perusteella arvonlisäverovelvollisten rekisteristä.

Vuoden myynteihin luetaan kaikki ne maksusuorituks (tuotteiden ja palvelujen myyntihinnat), jotka metsänomistaja on saanut kalenterivuoden aikana. Metsätalouden myyntitulojen lisäksi 8 500 euron rajaa arvioitaessa otetaan huomioon muut arvonlisäverolliset tulot (koneurakointi, maatalous, puutarhatalous, kalastus jne.) sekä pellon vuokratulot. Koneiden ja muun vastaavan käyttöomaisuuden myyntihintoja ei lasketa mukaan myynteihin.

Arvonlisäverovelvolliseksi on mahdollista hakeutua myös silloin, kun kalenterivuoden myynnit jäävät enintään 8 500 euroon. Verovelvollisuutta koskeva hakemus, perustietoilmoitus, jätetään verovirastoon.

Arvonlisäverovelvolliseksi voi joutua myös jälkikäteen. Verottaja merkitsee automaattisesti arvonlisäverovelvollisiksi metsänomistajat, joiden arvonlisäverolliset myynnit yhteensä ylittävät 8 500 euroa kalenterivuonna. Jälkikäteen arvonlisäverovelvolliseksi joutuminen on metsänomistajalle epäedullinen ratkaisu, koska silloin hän joutuu vastaamaan maksamattomien arvonlisäverojen veroseuraamuksista.

Oman käytön alv-vapaus 8500 euroa

Arvonlisäverolliseksi ilmoittautuneen tai hakeutuneen metsänomistajan on maksettava arvonlisävero puutavarasta, jonka hän ottaa yksityistalouden rakennuspuuksi tai polttopuuksi.

Arvonlisäverotuksessa puutavaran hintana käytetään puun kasvattamisen välittömiä ja välillisiä kustannuksia ilman oman työn arvoa, ei siis kantohintaa kuten puun myyntituloerotuksessa.

Luonnolliset henkilöt, puoliset, jakamattomat kuolinpesät ja verotusyhtymät saavat ottaa metsätalouden, maatalouden, puutarhatalouden ja muun alkutuotannon

myyntiin valmistettuja tuotteita omaan käyttöön alv-vapaasti yhteensä noin 850 euron arvosta vuodessa.

Kun 850 euron raja ylittyy, arvonlisävero tilitetään vain ylimenevältä osalta. Muistiinpanoihin oma käyttö merkitään alv-vapaata osuutta vähentämättä.

Arvonlisäveroista muistiinpanot

Arvonlisäveroista on laadittava muistiinpanot. Tulot ja menot (myynnit ja ostot) eritellään muistiinpanoissa, joista verotoimistoon lähtevään ilmoitukseen siirretään vain loppusummat. Arvonlisäveroilmoitus on palautettava sellaiseltakin vuodelta, jolta se jää tyhjäksi. Allekirjoituksen ja päiväyksen lisäksi ruksataan tällöin kohta ”Ei ALV-toimintaa kalenterivuoden aikana”.

Arvonlisäverojen kirjausten tulee perustua juoksevas-
ti numeroituihin tositteisiin.

Myyjän pitää eritellä metsätalouden menoihin sisältyvä arvonlisävero myyntitositteella. Ostajalla ei ole alv:n vähennysoikeutta, mikäli erittely on tekemättä.

Puukaupoissa tosittteen laatii yleensä ostaja eikä myyjä. Tositteesta on käytävä ilmi puukaupan arvonlisäveroton arvo ja arvonlisävero sekä mielellään myös yhteissumma.

Arvonlisäverovelvollisuus vaikuttaa tulojen ja menojen kirjaustapaan puun myyntituloerotuksen muistiinpanoissa. Arvonlisäverovelvolliset metsänomistajat kirjaavat arvonlisäverot niitä varten varattuihin sarakkeisiin. Sen sijaan ei-arvonlisäverovelvolliset kirjaavat myös arvonlisäverot metsätalouden tuloiksi tai menoiksi ja jättävät arvonlisäverosarakkeet tyhjiksi.

Arvonlisäveroista metsänomistajalle ei tule verovirastosta valmiiksi täytettyä maksumääräystä. Metsänomistaja laskee itse arvonlisäveron määrän arvonlisäveroilmoituksessa ja huolehtii veron tilittämisestä määräpäivään mennessä veroilmoituksen mukana saamallaan tilisiirtolomakkeella.

Arvonlisäverottomat maksut

Metsätaloudessa on varsin vähän meno- ja tuloeriä, joissa ei ole mukana arvonlisäveroa. Tavallisimpia arvonlisäverottomia menoja ovat:

- metsänhoitomaksu
- metsätalouden lainojen korot
- metsävuoksumaksut
- palkat

ja tuloja:

- Kestävän metsätalouden rahoituslain nojalla maksetut tuet
- vakuutuskorvaukset.

Omistusmuodon vaikutus verotettavan tulon ja varallisuuden jakoon

Puolisoiden verotus

Aviopuolisoiden yhdessä omistamalla tilalla metsätalouden verotettava tulo ja varallisuus lasketaan maatilakohtaisesti ja jaetaan sen jälkeen molempien puolisoitten verotettavaksi tuloksi ja varallisuudeksi. Jako tehdään omistusosuuksien suhteessa.

Niissä tapauksissa, joissa tila on vain toisen puolison nimissä, tuloja ja varallisuutta ei jaeta puolisoitten kesken.

Kuolinpesän verotus

Verotuksellisesti kuolinpesä on oma verotuskohteensa, jossa suhteessa se on verrattavissa luonnolliseen henkilöön. Kuolinpesää verotetaan erillisenä verovelvollisena. Tämä tarkoittaa sitä, että pesän tuloja ei jaeta kuolinpesän osakkaiden henkilökohtaisiksi tuloina eikä omaisuutta henkilökohtaiseksi omaisuudeksi. Vain hankintatyön arvo verotetaan tekijän henkilökohtaisena ansiotulona.

Kuolinpesää verotetaan vainajan valitseman verotusjärjestelmän mukaisesti. Pinta-alaverotukseen kuuluva kuolinpesä täyttää metsätaloudestaan verolomakkeen 2A ja puun myyntitulo-verotukseen kuuluva verolomakkeen 2C. Lisäksi arvonnäköverovelvolliset kuolinpesät antavat alkutuottajan arvonnäkövero-ilmoituksen.

Kuolinpesästä täytetään siis vain yksi yhteinen metsävero-ilmoitus. Osakkaat eivät anna erillisiä metsävero-ilmoituksia. Samoin muistiinpanot tehdään kuolinpesäkohtaisesti, ei osakko-kohtaisesti.

Kuolinpesän osakas ei ilmoita metsätalouden tuloja verolomakkeella 1. Osakkaan ei tarvitse ilmoittaa verolomakkeella 1 sitäkään, että hän on osakkaana kuolinpesässä, kuten yhtiön osakkaiden on ilmoitettava.

Yhtiön verotus

Verotusyhtiössä tulot ja menot lasketaan yhtiökohtaisesti, mutta toisin kuin kuolinpesässä, tulot ja varat jaetaan verotettavaksi osakkaiden tuloina ja varallisuutena omistusosuuksien suhteessa. Mikäli kysymyksessä on esimerkiksi maatila, jossa jotkut osakkaat tekevät työtä yhtiön maatalouden hyväksi, otetaan myös työpanokset huomioon maatalouden tulojen ansiotulo-osuuksia jaettaessa.

Pinta-alaverotukseen kuuluva yhtiö täyttää metsätaloudestaan verolomakkeen 2A ja puun myyntitulo-verotukseen kuuluva verolomakkeen 2C. Lisäksi arvonnäköverovelvolliset yhtiöt antavat arvonnäkö-

vero-ilmoituksen. Tiedot yhtiön osakkaista ja heidän osuuksistaan yhtiössä verotusyhtiöt ilmoittavat lomakkeella 36.

Yhtiöstä täytetään siis vain yksi yhteinen metsävero-ilmoitus. Osakkaat eivät anna erillisiä metsävero-ilmoituksia. Samoin muistiinpanot tehdään yhtiökohtaisesti, ei osakko-kohtaisesti.

Yhtiön osakkaat ilmoittavat murtolukuosuutena osuutensa yhtiön metsätalouden tulosta ja varallisuudesta omalla verolomakkeellaan 1.

Puun myyntitulo-verotukseen kuuluvan yhtiön osakkaat ilmoittavat tulohankkimisvelan korkona verolomakkeella 1 osuutensa yhtiön velkojen korosta. Sen sijaan pinta-alaverotuksessa metsätalouden velkojen korot vähennetään yhtiön verotuksessa verolomakkeella 2 A.

Yhtiön verotusmenettely aiheuttaa sen, että puun myyntitulo-verotukseen kuuluvan yhtiön osakkaan henkilökohtaisesti maksamat metsätalouden menot vähennetään yhtiön menoina verolomakkeella 2C. Siksi olisi hyvä sopia miten nämä asiat yhtiössä hoidetaan sellaisella tavalla, että kaikki osakkaat tulevat kohdelluiksi tasapuolisesti.

ESIMERKKI

Sisarukset, joista toinen asuu Helsingissä ja toinen metsätilalla Kalajoella, omistavat puun myyntitulo-verotukseen kuuluvan tilan tasaosuuksin yhtiönä. Helsingissä asuva osakas osallistuu tilan metsien hoitoon. Matkakulunsa hän saa vähentää yhtiön menoina, joten puolet vähennyksestä koituu tilalla asuvan osakkaan hyväksi.

ESIMERKKI

Yhtiön osakas ostaa raivaussahan kunnostukseen yhtiön nuoret metsät. Raivaussahan hankintameno ei ole hänelle henkilökohtaisesti vähennettävä meno, vaan se vähennetään puun myyntitulo-verotuksessa yhtiön (kaikkien osakkaiden yhteisenä) menona.

Aikaisempi metsäomistus määrittää uuden omistajan metsäverojärjestelmän

Uusi metsänomistaja ei voi valita metsäverojärjestelmää, vaan järjestelmä määräytyy tuloverolaissa olevan metsäverotuksen siirtymäsäännöksen mukaisesti.

Metsänomistajaksi perinnön kautta tullut uusi metsänomistaja ei voi vaikuttaa metsäverojärjestelmäänsä. Sama on tilanne silloin, kun metsä on hankittu ostamalla.

Uutta metsänomistajaa (ei aikaisempaa metsäomistusta) verotetaan puun myyntituloverotuksen perusteella, jos hän on saanut metsän ostamalla, vaihtamalla tai muutoin vastikkeellisella saannolla. Edellisen omistajan metsäverojärjestelmä ei vaikuta asiaan.

Sen sijaan, jos metsä on saatu vastikkeetta (perintönä, lahjana, testamentilla, avio-oikeuden nojalla), edellisen omistajan metsäverojärjestelmä siirtyy saannon mukana uudelle omistajalle, kun hänellä ei ole ollut ennestään metsää.

Tilanne on samankaltainen silloin, kun kuolinpesä on jaettu. Pesän osakkaita, jotka eivät ole omistaneet metsää ennen pesän jakoa, verotetaan kuolinpesän valitseman verotusmuodon mukaan.

Siinä tapauksessa, että saajalla on ollut ennestään metsää ja hän on ostanut tai perinyt metsää lisäalueeksi, verotetaan häntä uuden metsätilan osalta saman tuloverojärjestelmän mukaan kuin aikaisemmasta metsäomistuksesta.

ESIMERKKI

Pinta-alaverotuksen tilalleen valinneet vanhemmat lahjoittivat lapselleen metsätilan. Samalla lapsi otti vastattavakseen tilan metsänparannuslainan. Osapuolten yllätykseksi tila siirtyi lahjoituksessa puun myyntituloverotukseen. Syynä oli metsänparannuslaina. Sen siirto lapselle muutti lahjoituksen vastikkeelliseksi saannoksi, ns. lahjanluontoiseksi kaupaksi.

Tuloista, menoista ja arvolisäveroista laaditaan muistiinpanot joka vuosi

Muistiinpanovelvollisuus on kaikilla niillä metsänomistajilla, jotka ovat arvonlisäverovelvollisia. Muistiinpanot voivat jättää tekemättä vain pinta-alaverotukseen kuuluvat ei-arvonlisäverovelvolliset metsänomistajat.

Pinta-alaverotukseen kuuluvat laativat muistiinpanot arvonlisäverotusta varten. Tuloverotusta varten heidän ei tarvitsisi kirjata tuloja ja menoja muistiin. Muistiinpanot voidaan tehdä tämän vero-oppaan taulukoihin, vaikka ne ovatkin suunnitellut lähinnä puun myyntituloverotusta varten.

Puun myyntituloverotuksessa muistiinpanoihin pitää kirjata kaikki kalenterivuoden aikana saadut tulot ja maksetut menot. Kun vähäisetkin tapahtumat kirjataan erillisiin muistiinpanoihin, on niitä helppo seurata vielä vuosienkin kuluttua.

Vuosimenoina vähennettävien menojen lisäksi muistiinpanoihin kirjataan myös sellaisten koneiden hankinta, jotka otetaan käyttöön ja poistojen tekeminen aloitetaan vasta seuraavana vuonna.

Verovuoden muistiinpanojen on perustuttava juoksevasti numeroituihin tositteisiin. Jos tosite on jäänyt

saamatta, kannattaa sitä kysyä myyjältä vielä jälkikäteen.

Sellaiset menot, joista ei ole yksileiteistä tositetta, kirjataan myös muistiinpanoihin ja niiden syntymisestä laaditaan perusteltu selvitys. Tällaisia menoja ovat esimerkiksi puhelinmenot ja oman auton käyttö metsätaloudessa.

Muistiinpanoja ja niihin liittyviä tositteita ei toimiteta veroilmoituksen mukana verottajalle. Sen sijaan muistiinpanot on säilytettävä kuusi vuotta mahdollista verotarkastusta varten.

Tämän vero-oppaan taulukko-osa ohjaa muistiinpanojen tekemistä. Vuosimenoilta ja tuloilta on varattu siinä määrin tilaa, että samaan taulukkoon voidaan kirjata peräkkäin useamman vuoden tapahtumat. Ne asiat, joille ei ole omaa taulukkoa sekä lisäselvitykset laaditaan vapaamuotoisille lisätietoriveille ja käytetään tarvittaessa erillistä liitettä.

Metsäverotuksen pikakertaus

Metsäveroilmoituksen täyttö on edessä joka vuosi. Tämä on hyvä vaihe pysähtyä miettimään metsäasioita laajemminkin, koska veroilmoituksen täyttöä varten on koottava edellisen vuoden metsätapahtumat yhteen.

Veroilmoituksen täytön yhteydessä on hyvä pohtia, kaipaako metsä hakkuita tai hoitotoita. Silloin on hyvä suunnitella myös metsätilan ja metsärahojen luovuttamista perillisille. Näihin asioihin annetaan rahanarvoisia vinkkejä tämän oppaan loppuosassa.

Veroilmoituksen täyttö on myös vaihe, jolloin erillisen metsätilin edut korostuvat. Tiliotteen avulla on helppo varmistaa, että kaikki vuoden tapahtumat

tulevat kirjatuiksi veromuistiinpanoihin.

Vuoden 2004 metsäveroilmoitukset jätetään postiin tai verovirastoon viimeistään 28.2.2005. Metsänomistajat jättävät myös verolomakkeen I ja arvonnäisäveroilmoituksen samaan aikaan.

Veroehdotusmenettelyyn mahdollisesti kuuluvat metsänomistajat palauttavat metsätalouden veroilmoituksen veroehdotuksen mukana saamassaan palautuskuoressa.

Puun myyntituloerotus

Puun myyntituloerotuksessa menojen vähentäminen perustuu metsänomistajan omaan ilmoitukseen. Jos menoja ei merkitä verolomakkeelle (2 C), jäävät ne vähentämättä.

Verolomake 2 C palautetaan myös sellaisilta vuosilta, jolloin metsänomistajalla ei ole puukauppataloja. Lomake jää harvoin tyhjäksi, sillä lähes jokaisella tilalla on menoina vähintäänkin metsänhoitomaksu.

Se, että verolomakkeelle tulee pelkkiä menoja, ei ole syy jättää lomaketta palauttamatta. Kun menot on ilmoitettu vuosittain, verottaja ottaa ne huomioon ja vähentää ne metsänomistajan muista pääomatuloista tai ansiotulojen veroista. Yleensä menot jäävät vähentämättä vain silloin, kun metsänomistaja jättää ne ilmoittamatta.

Pinta-alaverotus

Pinta-alaverotetut (lomake 2 A) saavat esitetyt lomakkeen. Tarkista, että lomakkeen etusivulle on merkitty kaikki vähennykset.

Erityisesti kannattaa tarkistaa uudistamis- ja taimikko-vähennys sekä verovapaiden alueiden pinta-alat. Mikäli luvut eivät ole oikein, merkitään muutokset verolomakkeelle ja ilmoitetaan viime vuonna tehdyt metsän uudistamiset ja taimikonhoidot metsäkeskukseen, jos ilmoitus on vielä tekemättä.

Ensiharvennuskorvauksen määrä lisätään sille varattuun kohtaan. Ensiharvennuskorvaus myönnetään

Puun myyntituloerotuksessa verolomakkeen täyttö perustuu muistiinpanoihin. Tapahtumat kirjataan muistiin ja niihin liittyvät kuitit liitetään muistiinpanoihin.

Muistiinpanot kannattaa tehdä huolellisesti. Osa menoista on selviä eivätkä ne vaadi perusteluja. Osa menoista, esimerkiksi puhelin- ja matkakulut, ovat menoja, joista kannattaa laatia muistiinpanoihin selkeät perustelut.

Matkakulut kirjataan muistiinpanoissa muista menoista erilleen. Menot saa vähentää omaa autoa käyttäen, jolloin vähennys on 0,21 euroa/km. Muistiinpanoihin merkitään ajatun matkan lisäksi matkan tarkoitus ja tehty työmäärä, esimerkiksi nuoren metsän hoidossa raivattu pinta-ala.

niille harvennusalueille, joiden puut on luovutettu ostajalle vuoden 2004 aikana. Hakkuuajankohdalla ei ole merkitystä.

Hakkuumahdollisuuksien selvittäminen on erityisen tärkeää pinta-alaverotetuille. Pinta-alaverotus on voimassa enää vuoden 2005 loppuun saakka. Pääsääntö on, että metsän hakkuumahdollisuudet kannattaa käyttää hyväksi ennen kuin tila siirtyy puun myyntituloerotukseen.

Arvonlisäverotus

Maksa arvonnäisäverot ajoissa. Maksun on oltava helmikuun loppuun mennessä vastaanottajan tilillä. Toimita täytetty tilisiirto hyvissä ajoin ennen eräpäivää osuuspankkiin.

Metsätalouden ostoihin sisältyneet ostot kirjataan

kaikki arvonnäisäveroilmoitukseen, vaikka myyntejä ei olisi ollut. Verottaja palauttaa maksetut arvonnäisäverot.

Allekirjoita ja palauta arvonnäisäveroilmoitus, vaikka sinulla ei olisi mitään ilmoitettavaa, ei alv-ostoja tai -myyntejä.

Metsätalouden tulot

Pvm.	Tulon laatu	Tos. n:o	Pysty- kauppojen pääomatulo	Hankinta- kauppojen pääomatulo	Hankinta- kauppojen ansiotulo	Muu pääomatulo	Arvon- lisävero

Muut muistiinpanot

Metsätalouden menot

[illegible]

[illegible]

Pinta-alaverotuksessa alkoi loppukiri

Pinta-alaverotuksen 13 vuoden siirtymäajasta on jäljellä enää vajaa vuosi. Siinäkin ajassa ehtii vielä tehdä verotuksellisesti onnistuneita puukaupparatkaisuja, kun toimii viivyttelämättä.

Puukauppojen osalta on tärkeää tiedostaa, että pelkkä kaupan tekeminen tämän vuoden aikana ei riitä takamaan puukauppatulojen välttymistä kahdenkertaiselta verotukselta. Verosäännösten mukaan pinta-alaverotuksen piiriin kuuluvat vain ne puukauppatulot, jotka metsänomistaja on saanut vuoden 2005 loppuun mennessä.

Vuoden 2006 puolella maksettavat puukauppatulot kuuluvat puun myyntituloverotuksen piiriin, joten niistä menee veroa 28 prosenttia.

Puukauppatulojen verotuksessa on kysymys merkittävistä rahasummista. Jo hehtaarin päätehakuuileimikon kohdalla puukauppatulojen ajoittaminen vuodelle 2005 voi merkitä tuhansien eurojen veroetua siihen verrattuna, että tulot maksettaisiin vuoden 2006 puolella.

Pinta-alaverotuksen siirtymäkausi päättyy vuoden 2005 lopussa. Siirtymäkausi luotiin pääomatuloverotuksen uudistuksen yhteydessä vuonna 1993 siksi, että metsänomistajat voisivat myydä hakkuukypsät puustonsa ennen siirtymistään puun myyntituloverotukseen vuonna 2006. Tällä haluttiin välttää hakkuukypsien metsien puukauppatulojen kahdenkertainen verotus.

Siirtymäkauden hyödyntäminen puukaupoissa on lainlaatijan tarjoamaa verosuunnittelua parhaimmillaan.

Pinta-alaverotuksessa puista on maksettu veroa koko metsän kasvuajan. Jos puun myyntituloverotukseen olisi siirrytty ilman siirtymäkautta, olisivat puukauppatulot tulleet verotettua kahteen kertaan.

Tilanne on edelleenkin sama niillä pinta-alaverotetuilla tiloilla, joilla on kasvamassa hakkuukypsää puustoa. Sellaisen puuston hakkuun siirtäminen puun myyntituloverotuksen piiriin merkitsee sitä, että huomattava osa hakkuutuloista menee veroihin, kun otetaan huomioon kasvatuksen aikana maksettu pinta-alavero ja myynnistä maksettava myyntitulovero.

Kahdenkertaisen verotuksen välttäminen puoltaa nopeita puukauppapäätöksiä. Pääsääntö on, että pinta-alaverotusta kannattaa hyödyntää ja kohdentaa hakkuukypsiin metsiin siten, että puukauppatilitykset tulevat metsänomistajan tilille vuoden 2005 loppuun mennessä.

Ratkaisut on kuitenkin tehtävä tilakohtaisesti ja otettava huomioon muutkin tekijät kuin verotus. Esimerkiksi jotkut metsänomistajat haluavat varmistaa, että hakattavaa puustoa löytyy tarvittaessa vielä veromuutoksen jälkeenkin. Lisäksi rajoittavaksi tekijäksi saattaa tulla puunostajien mahdollisuus ostaa puuta em. ehdoilla.

Päätehakkuissa suuret verosäästöt

Päätehakkuissa on kysymyksessä huomattavat rahausumat. Päätehakkuiden osalta myös verosuunnittelu on vielä muutettavissa monilla tiloilla käytännön toimenpiteiksi, koska tukkipuun kysyntä on hyvä.

Sateisen kesän jäljiltä ostajilla on halu ostaa tukkileimikoita kevään ja kesän korjuuseen. Sen sijaan vain talvikorjuuseen sopivien leimikoiden kysyntä on heikompi. Nyt myytävät kesäkorjuukelpoiset tukkileimikot tulevat melko varmasti hakattua ja rahat tilitettyä ennen vuoden 2005 loppua. Tällöin puukauppatulot välttyvät kahdenkertaiselta verotukselta.

Jos tilalla on esimerkiksi kasvunsa lopettanut hehtaarin kuusikko, josta saa nyt pystykaupalla 10 000 euron hakkuutulot, jää siitä metsänomistajalle ”puhtaana käteen” noin 9 000 euroa. Laskelmassa on otettu huomioon puukauppatulot, metsän uudistamiskulut istuttamalla sekä metsänuudistamisvähennys ja verovapaus ja edellytetty, että uudistamistoimet saadaan tehtyä kesällä 2005.

Sen sijaan, jos kuusikon hakkuu siirretään vuoteen 2006, on tilanne aivan toinen. Jos puun hinta ei vuodessa oleellisesti muutu ja 10 000 euron puukauppatuloista vähennetään puukauppa- ja uudistamismenot ja niiden erotuksesta 28 prosentin pääomatulovero, jää metsänomistajalle ”puhtaana käteen” reilut 6 000 euroa.

Esimerkin metsänomistaja menettää hakkuiden vuoden siirtämisellä lähes 3 000 euroa hehtaaria kohti. Summa voi olla suurempikin, jos metsässä on puuta keskimääräistä enemmän. Verosäästön suuruusluokka ei merkittävästi muutu, vaikka hakkuut tehtäisiin vuonna 2005 ja uudistaminen vuonna 2006.

Puun hinnan mahdollinen nousu vuonna 2006 ja sen jälkeen tasoittaa tilannetta. Jotta metsänomistaja pääsisi samaan nettotulokseen vuoden 2006 kaupoissa kuin tämän vuoden kaupoissa, olisi hinnan noustava noin 40 prosenttia. Viime vuosina hintavaihtelut ovat kuitenkin olleet vain muutaman prosentin luokkaa.

Ensiharvennuksista verovähennys

Pinta-alaverotuksen päätyminen vaikuttaa kaikkein eniten ensiharvennusten myynnin ajoitukseen. Pinta-alaverotuksessa ensiharvennuksista saa tehdä ensiharvennusvähennyksen, jonka arvo on samaa tasoa hakkuutulojen kanssa. Puun myyntituloverotuksessa vastavaa vähennystä ei ole.

Ensiharvennusten osalta karkea sääntö on, että puun hinnan pitää olla vuonna 2006 ja sen jälkeen suunnilleen kaksinkertainen nykyiseen verrattuna, jotta puukauppatulot kannattaa jättää puun myyntituloverotuksen piiriin.

Ensiharvennuksissa tilakohtaiset erot verohyödyn osalta ovat suuret. Täyden hyödyn pinta-alaverotuksen aikaisista hakkuista saavat tilat, jotka pystyvät vähentämään ensiharvennusvähennyksen täysimääräisenä.

Ennen ensiharvennusvähennyksen tekemistä metsän puhtaasta tuotosta vähennetään kaikki muut tilakohtaiset vähennykset. Jos verotettava tuotto menee nolliille jo näillä vähennyksillä, jää ensiharvennusvähennys saamatta kokonaan. Vähennystä ei voi siirtää vähennettäväksi seuraavan vuoden verotuksessa.

Mikäli tila ei pysty hyödyntämään ensiharvennusvähennystä, ei hakkuiden ajoituksella ole euroissa laskien kovin suurta merkitystä. Saattaa jopa olla, että hakkuuta kannattaa siirtää muutamalla vuodella, jos metsä on hyvässä kasvuvaiheessa.

Myöhemmät harvennukset harkintaan

Tiloilla, joilla halutaan turvata tasaiset hakkuumahdollisuudet myös tuleville vuosille, viimeisimmiksi myyntikohteiksi kannattaa valita ensiharvennusten jälkeiset myöhemmät harvennukset.

Harvennusvaiheessa olevat metsät ovat yleensä sellaisessa kasvuvaiheessa, jossa puun järetyminen ja sitä kautta arvokasvu ovat suuria. Muutaman vuoden kasvatuksella tukkipuun määrä voi lisääntyä oleellisesti. Kun otetaan huomioon tukkipuun ja kuitupuun huomattava hinnanero, voivat metsän hakkuutulot kasvaa huomattavasti ilman, että puun hinta oleellisesti muuttuu.

Puhtaasti verotuksellisesti myyntiajankohtaa harkittaessa ei myöhempiäkään harvennuksia kannata siirtää myyntituloverotuksen piiriin. Vaikka metsä olisi hyvässä kasvuvaiheessa, ovat metsänomistajan nettotulot suuremmat pinta-alaverotuksen aikaisissa kaupoissa kuin myyntituloverotuksen aikaisissa kaupoissa. Ero on kuitenkin pieni, jos metsä saa kasvaa muutaman vuoden.

Sen sijaan, jos metsänomistaja odottaa puun hinnan nousevan, on hakkuuajankohta syytä selvittää laskelmin. Hyvässä kasvuvaiheessa olevien harvennusmetsien hakkuiden siirtäminen 3-5 vuodella voi olla verotuksellisesti perusteltua kahdenkertaisesta verotuksesta huolimatta.

Hankintojen vähennysoikeudet tutuiksi

Pinta-alaverotukseen kuuluvilla tiloilla on mahdollisuus säästää veroissa järkevällä verosuunnittelulla. Verosuunnittelua on mahdollista käyttää sekä myyntien ajoituksessa että ostojen ajoituksessa.

Pinta-alaverotettujen on nyt sopiva hetki tutustua puun myyntituloverotukseen. Myynnit ja ostot on helpompi ajoittaa oikein, kun tietää miten niitä kohdellaan eri verotusmuodoissa.

Veroilmoituksen täyttöä ajatellen pinta-alaverotetuilla ei ole kiire tutustua myyntituloverotukseen. Myyntituloverotuksen veroilmoituksen täyttö on edessä vasta kahden vuoden päästä, sillä vuosilta 2004 ja 2005

Metsätalouden varuste- ja kalustobankintojen siirto ensi vuoteen tuo metsänomistajalle veroetuja.

täytetään vielä pinta-alaverotuksen 2A-lomake. Myyntituloverotuksen 2C-lomake täytetään ensimmäisen kerran vuonna 2007.

Ostoihin vuoden jatkoaika

Puun myyntituloverotukseen siirryttyään pinta-alaverotettu tila saa mahdollisuuden vähentää puukauppatuloistaan metsätalouden menot. Tämä vaikuttaa siten, että metsänomistaja saa ostoistaan ikäänkuin 28 prosentin "alennuksen", koska myyntitulo vero maksetaan tulojen ja menojen erotuksesta.

Metsätalouden menojen vähennysoikeus ei kuitenkaan ole riippuvainen puukauppatuloista. Menot saa vähentää ja ne tulevat metsänomistajan hyödyksi, vaikka hänellä ei olisi lainkaan puukauppatuloja.

Verotuksen näkökulmasta tarkasteltuna pinta-alaverotettujen kannattaa ottaa metsätaloudessaan tänä vuonna "tarkan euron" linja. Metsätalouden menot, jotka on mahdollista siirtää toteutettaviksi vasta vuonna 2006, kannattaa siirtää.

Tyypillisimpiä hankintoja, joita ehkä voi siirtää vuodelle eteenpäin, ovat metsätalouden pienkaluston

hankinnat. Uuden vesurin, kirveen, suojakypärän tai raivaussahan oston kanssa ei kannata kiirehtiä, jos vanhalla pärjää vielä vuoden 2005.

Kun pienkaluston hankinnat siirtää vuoteen 2006, tulevat ne myyntituloverotuksen vähennyksiin täysimääräisinä. Pinta-alaverotuksessa hankintojen katsotaan sisältyvän ns. keskimääräisvähennykseen. Näin toimittiin vuonna 1993 puun myyntituloverotukseen siirryttäessä eli ennen vuotta 1993 hankitun pienkaluston käypää arvoa ei saanut vähentää puun myyntituloverotuksessa.

Yksi verosuunnittelun paikka on kaukana metsätilastaan asuvan metsänomistajan metsänhoitotyöt, esimerkiksi taimikon harvennus. Harvennus on verotuksellisesti edullisempaa toteuttaa vuonna 2006 kuin vuonna 2005, sillä myyntituloverotuksessa matkakulut kotoa metsätilalle saa vähentää metsätalouden menoina, mutta pinta-alaverotuksessa ei saa.

Sama on tietenkin tilanne, jos työ teetetään vieraalla työvoimalla. Myyntituloverotuksessa harvennusmenot voi vähentää, pinta-alaverotuksessa ei.

Poistot käyvästä arvosta

Myyntituloverotuksessa osa metsätalouden menoista vähennetään vuotuisin poistoin. Poistojen kautta vähennetään mm. koneiden hankinta, ojitusmenot ja metsäteiden rakentamismenot. Raivaussahakin kuuluu myyntiverotuksessa poistojen kautta vähennettäviin menoihin silloin, kun metsänomistaja arvioi sen taloudelliseksi käyttöänsä yli kolme vuonna.

Ojitusmenojen ja metsäteiden rakentamismenoista saa tehdä poistot myös pinta-alaverotuksessa. Myyntituloverotukseen siirryttäessä poistojen tekemistä jatketaan siitä menojäännöksestä, joka niillä on pinta-alaverotuksessa vuoden 2005 lopussa. Veroetujen kannalta näiden hakkeiden toteutus jo vuonna 2005 on sitä perustellumpaa mitä suuremmat metsänomistajan verotettavat ansiotulot ovat. Poistojen tekeminen aloitetaan sinä vuonna, jona hanke valmistuu.

Metsätalouden konehankinnoista pinta-alaverotuksessa ei voi tehdä poistoja. Ensimmäiset poistot voi tehdä vasta vuoden 2006 verotuksessa, kun tila on siirtynyt puun myyntituloverotukseen.

Puun myyntituloverotuksen tullessa voimaan vuonna 1993 sitä ennen hankittujen koneiden poistot aloitettiin niiden käyvästä arvosta. Mikäli tuloverolakiin tehdään vuoden 1993 menettelyn sisältöinen säännös, ennen vuotta 2006 hankittujen ja käyttöön otettujen koneiden poistojen tekeminen aloitetaan niiden vuoden 2006 alun käyvästä arvosta. Käyvällä arvolla tarkoitetaan koneen sen hetkistä myyntihintaa.

Verotukseen sisältyy kuitenkin säännös, jonka mukaan poistojen tekeminen aloitetaan koneen käyttöönotto-vuonna. Näin esimerkiksi metsäreen voi hyvin hankkia

jo vuonna 2005 ja aloittaa poistojen tekeminen koko hankintahinnasta, kun rekeä ei oteta käyttöön ennen vuotta 2006.

Metsänhoito etusijalle

Kaikkia hankintoja ei kuitenkaan ole perusteltua suunnitella pelkästään verotuksen näkökulmasta. Esimerkiksi rehevien maiden metsän uudistamisen siirtäminen yhden kesän yli voi tarjota sillä hetkellä veroetuja, mutta pitkän päälle se voi osoittautua epätauloudelliseksi ratkaisuksi, jos uudistaminen vaikeutuu tai epäonnistuu.

Puun myyntituloverotuksessa voi vähentää todelliset rahamenot. Vähennyksen veroetu on voimassa olevan pääomatuloveroprosentin suuruinen eli 28 prosenttia (29 prosenttia v. 2004).

Uudistamisen ajankohtaa suunniteltaessa toisessa vaakakupissa ovat pinta-alaverotuksen tilakohtaiset vähennykset. Istutusaloilla verovähennys on 650 euroa (v. 2004) ja kylvöaloilla 340 euroa hehtaarilta. Lisäksi uudistusalalle saa vuodeksi verovapauden. Vähennysten saannin edellytyksenä on, että uudistamistoimet on tehty vuonna 2005 ja ilmoitettu metsäkeskukseen lokakuun loppuun mennessä.

Taimikkovähennyksistä ilmoitus metsäkeskukseen

Pinta-alaverotuksen päätyminen vaatii tarkkuutta metsänomistajilta, joilla on taimikoita. Ellei niihin liittyviä taimikkovähennyksiä ole vielä saatu, on asiat hoidettava kuntoon ennen tulevan lokakuun loppua. Muussa tapauksessa vähennykset jäävät lopullisesti saamatta.

Metsänomistaja saa pinta-alaverotuksessa uudistus-alalleen taimikkovähennyksen (170 e/ha) vuoden 2005 verotuksessa, jos taimikko todetaan vakiintuneeksi. Käytännössä tämä tarkoittaa, että metsänomistaja kunnostaa taimikon ja ilmoittaa vakiintumisen metsäkeskukseen lokakuun loppuun mennessä.

Taimikko katsotaan vakiintuneeksi silloin, kun voidaan olettaa, että uudistus-alalla olevista taimista kasvaa alueelle uusi täystiheä metsä ja taimikon perustamisesta on kulunut vähintään 5 vuotta. Etelä- ja Keski-Suomessa taimikon vakiintuminen vie 5-10 vuotta. Pohjanmaalla, Kainuussa ja Lapissa vakiintuminen vaatii vähintään 10 vuoden kasvatuksen.

Vakiintuneessa taimikossa ei saa olla taimien kasvua haittaavia heiniä ja vesakoita. Taimia on oltava hehtaarin alalla männyn taimikossa 1600, kuusen taimikossa 1400 ja lehtipuutaimikoissa 1200 (Lapin pohjoisimmis- sa kunnissa riittää pienemmät taimimäärät).

Taimikkovähennys myönnetään metsämaan uudistus- alojen lisäksi verovapailla metsätuhoalueilla, ojitetuilla

*Kun taimikoiden perutamiset ja vakiintumiset ilmoit-
taa lokakuun loppuun menessä metsäkeskukseen, saa
niistä vielä verovähennykset ja vuoden verovapauden.*

soilla ja maatalousmaiden metsitysalueilla vakiintuneille taimikoille. Taimikonhoitoon saadut avustukset vähen-
netään taimikkovähennyksen arvosta.

Luontaisen uudistamisen uudistamisvähennys

Vakiintuneiden taimikoiden lisäksi metsänomistajan on oltava tarkkana myös luontaisesti uudistettujen hakkuualojen kanssa, joille ei ole vielä saatu uudistamis-
vähennystä ja verovapautta.

Luontaisen uudistamisen uudistamisvähennys on 160 euroa hehtaarilta. Se ja verovapaus myönnetään vuo-
den 2005 verotuksessa, jos taimikon perustaminen ilmoitetaan metsäkeskukseen lokakuun loppuun men-
nessä.

Luontaisen uudistamisen alalla taimikon perustamis-
vuodeksi katsotaan se vuosi, jonka aikana siementävä puusto poistetaan. Tähän kuluu eteläisessä Suomessa noin 10 vuotta, pohjoisempaan vähän enemmän. Lisäksi edellytetään, että uudistus-alalla on kasvatuskel-
poinen taimikko.

Verosuunnittelu säästää euroja metsätilan luovutuksissa

Metsätilan luovutus elinaikana on monivivahteinen tapahtuma, johon kannattaa paneutua huolella. Vaihtoehtoina ovat kauppa, lahjanluonteinen kauppa, lahja ja metsää koskevan testamenttimääräyksen antaminen. Onnistunein lopputulos saadaan, kun asiat keskustellaan ja eri vaihtoehdot käydään perusteellisesti läpi luovuttajan ja luovutuksen saajan kesken.

Metsätilan luovutuksen yhteydessä on hyvä tutustua perhe- ja perintöoikeuden säännöksiin, lahja- ja perintöverotukseen, metsätulon verojärjestelmiin, metsätilan kaupan rahoitukseen, metsän hakkuumahdollisuuksiin sekä metsän hoitotarpeisiin.

Luovutuksen suunnitteluun ja toteutukseen on tarjolla asiantuntija-apua. Heti kun idea alkaa itää, kannattaa tulla osuuspankin lainopillisen palvelun puolelle. Yhdesä suunnitellen luovutuksesta saadaan sellainen, että se ottaa huomioon kaikki näkökohdat ja on molempien osapuolten kannalta paras mahdollinen.

Osuuspankin lainopillinen palvelu hankkii tarvittaessa luovutuksesta metsänhoitoyhdistyksen hinta-arvion, laatii luonnosasiakirjat, hakee tarvittaessa ennakkotiedon verottajalta, hakee lainhuudon ja kiinnitykset sekä metsänhakkuuoikeuden kirjaamisen ja laatii lahjaveroilmoitukset.

Koko tila yhdelle perilliselle

Metsätilaa ei yleensä kannata lähteä luovutusvaiheessa pilkkomaan, vaikka se antaisi sillä hetkellä etuja. Metsän myöhempi taloudellinen käyttö voi kärsiä pilkkomisesta. Yleensä on järkevintä luovuttaa metsä yhdelle perillisistä.

Kauppahinnan ei tarvitse olla niin korkea kuin mitä on metsän hinta vapailla markkinoilla (=käypä arvo). Lahjaveroa ei määrätä, jos kauppahinta on yli 75 prosenttia metsän käyvistä arvosta. Maatilaa koskevissa sukupolvenvaihdoskaupoissa lahjaveroa ei määrätä, jos kauppahinta ylittää 50 prosenttia maatilán käyvistä arvosta. Lahjaveroa koskeva ennakkotieto kannattaa hakea luonnoskauppakirjalla ennen lopullista kauppaa.

Rahoitus on selkein silloin, kun ostaja rahoittaa puuttuvan osan esimerkiksi pankkilainalla. Osuuspankki myöntää metsän ostoon pitkäaikaista lainaa, jonka vakuutena voidaan käyttää osaltaan ostettavaa metsää.

Suunnittelu pienentää verojen määrää

Yksi verotuksellisesti edullinen tapa luovuttaa metsätila perilliselle on luovuttaa hänelle tilan omistusoikeus ja pidättää itselle hallinta- ja käyttöoikeus.

Metsäomaisuus siirtyy perillisen nimiin, mutta pidättäessään itselleen metsän hallinta- ja käyttöoikeuden vanhemmat voivat edelleen päättää puukaupoista. Vanhemmat voivat siten hakkauttaa metsiä luovutussensajaan kanssa yhteisesti sovitulla tavalla ja saada puukaupoista kertyvät tulot itselleen. Toisaalta vanhemmat vastaavat tässä tilanteessa myös metsästä aiheutuneista menoista sekä siihen kohdistuvista tulo- ja varallisuusveroista. Hakkuista yhteisesti sopimalla varmistetaan, että luovutetun tilan arvo ei oleellisesti muutu esimerkiksi suurten hakkuuiden takia.

Hallintaoikeuden pidätys on osa järkevää verosuunnittelua. Se alentaa perilliselle siirtyvän metsäomaisuuden luovutusarvoa ja samalla luovutettavasta omaisuudesta maksettavaa lahjaveroa. Kaupan kyseessä ollen voidaan rahassa maksettavaa kauppahintaa alentaa hallintaoikeuden arvon verran ja pienentää sitä kautta varainsiirtoveron määrää. Varainsiirtovero on 4 prosenttia kiinteistön kauppahinnasta.

ESIMERKKI

Vanhemmat luovuttivat metsätilansa omistusoikeuden lapselleen pidättäen samalla itselleen tilan hallintaoikeuden. Näin menetellen he toteuttivat sukupolvenvaihdon elinaikanaan verotuksellisesti edullisella tavalla. Samalla he varmistivat itselleen metsän hakkuutulot elinajakseen.

Vaihtoehtoina kauppa tai lahja

Metsätilan voi elinaikanaan luovuttaa perillisilleen joko kaupalla tai lahjana tai näiden yhdistelmänä eli lahjanluoteisella kaupalla. Hallintaoikeuden pidätystä voi hyödyntää kaikissa tapauksissa.

Menettelytavan edullisuus riippuu tapauksesta. Lähtökohtana on kuitenkin se tarvitseeko luovuttaja itse rahaa luovutuksesta vai ei. Kauppaa suositellaan yleensä silloin, jos tilakauppa sisältää muutakin kuin metsää ja perillinen aikoo jatkaa tilanpitoa.

Metsä kannattaa lahjoittaa, jos metsässä ei ole suuria hakkuumahdollisuuksia tai jos perillinen on alaikäinen tai hänellä ei ole mahdollisuutta ostaa metsää.

Jos kyseessä on metsä, jossa on runsaasti hakattavaa puuta, kannattaa perillisen ostaa metsä itselleen, jolloin puun myyntituloerotuksessa voidaan metsästä saadun pääomatulon verotuksessa hyödyntää metsävähennystä.

Hakkuukypsää puustoa sisältävän metsätilan luovutus perilliselle siinä vaiheessa, kun oma talous on jo turvattu, tarjoaa mahdollisuuden verosuunnitteluun. Perintötilanteessa tätä mahdollisuutta ei enää ole käytettävissä. Myös perillisen kannalta vanhempien elinaikana toteutettu sukupolvenvaihdos on tervetullut, koska se voidaan ajoittaa vaiheeseen, jossa nuoren perheen rahan tarve on suurimmillaan.

Lahjaverosta ennakkoratkaisu

Kun vanhemmat lahjoittavat tilan perillisilleen, joutuu lahjansaaja maksamaan lahjaveroa. Vero määräytyy lahjan käyvän arvon mukaan. Sekä lahjoitus- että kauppatilanteessa, varsinkin jos kauppa tehdään alle käyvän arvon, kannattaa verottajalta hakea ennakkoratkaisu siitä, minkä arvoiseksi verottaja tilan katsoo.

Jos metsätila on verottajan mielestä myyty liian alhaiseen hintaan, voi verottaja katsoa kaupan yhteydessä tapahtuvan lahjoituksen, josta määrätään lahjavero. Kauppahinnan tai muun vastikkeen tulee pääsääntöisesti olla yli kolme neljännestä omaisuuden käyvästä arvosta, jotta lahjaverolta vältytään.

Ennakkoratkaisua varten on verottajalle toimitettava luonnos lahja- tai kauppakirjasta. Osuuspankin lainopillinen palvelu laatii asiakirjat.

Hallintaoikeus lakkaa automaattisesti vanhempien kuoltua ja tila siirtyy kokonaisuudessaan sille, jolle se on luovutettu. Jos hallintaoikeus on pidätetty molemmille vanhemmille, on hallintaoikeus edelleen voimassa myös ensiksi kuolleen puolison kuoleman jälkeen. Verottaja ei puutu muutokseen tässä vaiheessa.

Tilan siirto kaupalla

Metsätilan sukupolvenvaihdos voidaan toteuttaa myös suoralla kaupalla. Jos tilan ostaa puun myyntitulo-verotuksen piirissä oleva perillinen, hän voi tehdä kauppahinnasta metsävähennyksen, joka on enintään 50 prosenttia metsän hankintamenosta. Vuosittaisesta metsätalouden pääomatulon määrästä voi kuitenkin kerrallaan vähentää enintään 40 prosenttia.

Metsän ostaja ei voi tehdä metsävähennystä, jos puun myyntitulot maksetaan tilaan hallintaoikeuden pidättäneille myyjille.

Kun tila siirtyy perilliselle kaupalla, on otettava huomioon myös tilan myyjälle mahdollisesti tuleva luovutusvoittovero. Jos tila on omistettu yli kymmenen vuotta ja se luovutetaan lapselle tai lapsenlapselle, luovutusvoitto on verovapaa. Sukupolvenvaihdoskaupoissa, joissa tilan ostaja jatkaa tilalla myös maanviljelystä, kauppahintana voidaan käyttää yli 50 prosenttia maa- ja metsätilan käyvästä arvosta ilman lahjaveroseuraamuksia. Jos maa- ja metsätilalla sukupolvenvaihdos toteutetaan lahjoituksena, lahjaveroon on mahdollisuus saada huojausta.

Metsärahaa perillisille verovapaana vakuutuslahjana 8500 euroa

OP-säästövakuutus ja OP-sijoitusvakuutus ovat metsärahoille paitsi hyviä sijoituskohteita myös oivallisia verosuunnittelun välineitä, kun metsärahaa halutaan lahjoittaa jälkipolville verovapaasti.

Metsärahaa lapsilleen tai lapsenlapsilleen lahjoittava määrää nämä OP-säästövakuutuksen tai OP-sijoitusvakuutuksen säästösumman edunsaajiksi. Kun vakuutus päättyy sovittuun vakuutusajan jälkeen, edunsaajana oleva lähiomainen saa vakuutukseen sijoitettua pääomaa verovapaasti enintään 8500 euroa. Hän maksaa lahjaveroa vain tuon summan ylittävistä vakuutuksen pääomarvosta sekä pääomatuloveroa vakuutuksen tuotosta. Edunsaajamääräyksen valintaan saat tarvittaessa apua omasta pankistasi.

Vakuutuslahjojen summat lasketaan lahjaverotuksessa yhteen viimeksi kuluneen kolmen vuoden ajalta. Jos saman saajan vakuutuslahjat ylittävät kolmen vuoden aikana 8500 euroa, hän maksaa lahjaveroa tuon summan ylittävistä osasta. Kolmen vuoden määräaika lasketaan vakuutuksen erääntymispäivästä.

Vakuutuslahjoja voi käyttää metsärahojen siirtoon jälkipolville myös pitkällä tähtäyksellä. Samalla kertaa voi tehdä useita vakuutuksia, jotka sovitaan päättymään hieman yli 3 vuoden välein. Vakuutuksen päättymishetki voi tietysti muutenkin sijoittua pidemmälle tulevaisuuteen, esimerkiksi alaikäisen lapsen täysi-ikäistymisen yhteyteen.

Pitkälle tulevaisuuteen kohdistuviin järjestelyihin sisältyy kuitenkin riski verolainsäädännön muuttumisesta, koska lahjoitus tapahtuu vasta vakuutuksen päätyessä. Käytännössä tämä ei kuitenkaan ole merkittävä ongelma, koska vakuutuksenottaja voi vapaasti muuttaa edunsaajamääräystä ennen vakuutuksen päättymistä ja tarvittaessa nostaa säästöt kokonaan tai osittain itselleen.

Vakuutuslahja on vanhemmille myös turvallinen tapa luovuttaa metsärahaa perillisilleen. Vakuutuksenottaja säilyttää sijoitettujen varojen määräämisoikeuden eräpäivään saakka.

Lisäksi alle 3400 euron rahalahja

Kolmen vuoden jaksolla yhteensä alle 8500 euron vakuutuslahjat eivät pienennä tavanomaisen rahalahjan verovapautta. Alle 3400 euron rahalahjat ovat verovapaita. Näitäkin koskee kolmen vuoden sääntö eli verovapautta arvioitaessa samalta lahjan antajalta kolmen viimeisen vuoden aikana saadut rahalahjat lasketaan yhteen.

Erona vakuutuslahjassa ja tavallisessa rahalahjassa on siis se, että vakuutuslahjassa tarkastelu on saajakohtainen ja muussa lahjassa antajakohtainen. Sama henkilö voi saada useilta eri henkilöiltä alle 3400 euron rahalahjoja verovapaasti.

Koska vakuutuslahjan ja muun lahjan verovapaat osat ovat toisistaan riippumattomia, voi yksi lahjanantaja lahjoittaa kolmen vuoden aikana yhdelle perilliselle yhteensä $3399 + 8500 = 11899$ euron lahjat verovapaasti.

Verovapaata osuutta on vielä mahdollisuus korottaa, jos vanhemmat omistavat metsän yhdessä. Tällöin molemmat vanhemmat antavat rahalahjan erikseen, jolloin yhden perillisen verovapaa osuus kasvaa vielä 3399 eurolla.

Rahalahjojen ollessa niin suuret, että ne ylittävät verovapaan osuuden, on nekin perusteltua toteuttaa siten, että molemmat vanhemmat tekevät omat lahjoituksensa. Silloin lahjoja ei lasketa lahjaverotuksessa yhteen. Lahjaveroasteikon progressiivisuuden vuoksi se pienentää perillisen maksettavaksi tulevan lahjaveron määrää. Vakuutuslahjoihin tätä verosuunnittelumahdollisuutta ei sisälly, koska saajan eri lahjoittajilta saamat vakuutuslahjat lasketaan yhteen.

Rahalahjojen antamisessakin voidaan hyödyntää sijoitustuotteita. Verovapaa rahalahja voi olla esimerkiksi OP-ryhmän rahastoja alle 3400 euron arvosta. Tällöin perillinen pääsee seuraamaan, miten metsä jatkaa kasvuaan vielä hakkuun jälkeenkin.

Kasvunsa lopettaneiden hakkuukypsien metsien osalta hakkuu ja metsärahojen lahjoittaminen vakuutus- ja rahalahjana on yleensä taloudellisesti perusteltu ratkaisu. Se on sitä etenkin tänä vuonna pinta-alaveroteilla tiloilla, koska puukaupoissa on vielä mahdollista välttää myyntituloverotus.

Kuolemantapauksessa 35 000 euron verovapaus

OP-säästövakuutuksen ja OP-sijoitusvakuutuksen perusteella maksettava kuolintapauskorvaus on edunsaajana olevalle lähiomaiselle verovapaata 35 000 euroon saakka.

Jos edunsaajana on vakuutetun leski, verosta vapaaksi katsotaan puolet leskelle maksettavasta kuolemantapaussummasta, aina kuitenkin vähintään 35 000 euroa.

Jos korvaus maksetaan muulle kuin lähiomaiselle, se on kokonaan pääomatuloverotettavaa tuloa.

OP-säästövakuutuksen ja OP-sijoitusvakuutuksen avulla metsärahaa voi lahjoittaa lapselle tai lapsenlapselle verovapaasti 8500 euron arvosta. Vakuutuksen päättymishetkeksi voi määritellä esimerkiksi alaikäisen lapsen täysi-ikäistymisen. Lahjoittaja määrää varoista eräpäivään saakka. Vakuutuslahjan lisäksi on mahdollista lahjoittaa verovapaasti alle 3400 euron rahalahja, esimerkiksi OP-Metsä -sijoitusrahaston osuuksia, jolloin lapsi pääsee seuraamaan miten metsä jatkaa kasvuaan vielä bakkuun jälkeenkin.

Kaikista lahjoista aina lahjakirja

Lahjansaajan on tehtävä lahjastaan lahjaveroilmoitus kolmen kuukauden kuluessa lahjoituksesta. Ilmoitusta ei tarvitse tehdä, jos lahja jää alle verotettavan määrän. Vakuutuslahjasta tehdään lahjaveroilmoitus vasta sitten, kun vakuutuskorvaus erääntyy, mikäli vakuutuslahjojen määrä ylittää 8500 euron verovapaan määrän.

Vaikka lahjakirja ei ole pienissä lahjoissa pakollinen, se kannattaa tehdä. Osuuspankin lainopillinen palvelu tekee tarvittaessa lahjakirjat ja lahjaveroilmoitukset. Silloin asiakirjat ovat kunnossa myös verottajaan nähdessä.

Jos lahjaan halutaan liittää erityisiä ehtoja, esim. siihen kohdistuvasta muun henkilön kuin omistajan hallintaoikeudesta tai, että lahjansaajan aviopuolisolla ei ole lahjoitettavaan omaisuuteen avio-oikeutta, on tästä määrättävä aina kirjallisesti. Notariaattilahjana pankissa

voi lahjoittaa erityisesti rahaa ja arvopapereita, kun taas kiinteistön lahjassa on omat muotovaatimuksensa.

Lahjakirjan tai lahjaveroilmoituksen voi toki tehdä itsekin. Lahjojen antoon etenkin alaikäisille sisältyy kuitenkin seikkoja, joita lahjanantaja ei välttämättä osaa ottaa huomioon. Osuuspankin asiantuntemus on silloin tarpeen. Asiantuntemusta tarvitaan myös määriteltäessä aviopuolison osallisuutta lahjaan ja lahjan käsittelyä perinnönjaossa.

Lisätietoja lahjaverotuksesta saat osuuspankin nettisivuilta www.osuuspankki.fi ja verohallinnon sivuilta www.vero.fi. Verohallinnon sivuilta voit tulostaa mm. lahjaveroilmoitus-lomakkeen.

OP-metsäpalvelut

Asiantuntijapalvelut

Sijoituspalvelu

- Sijoittajakuvan määrittely
- Omaisuusluokka-ehdotus
- Talletus- ja sijoitusvaihtoehtojen valinta
- Sijoitusvaihtoehtot
 - Tili
 - Kaikki metsätalouden rahavirrat saman tilin kautta
 - Toimii myös alv-tilinä
 - Tiliotteet helpottavat metsä- ja alv-veroilmoituksen täyttöö
 - Sopii parhaiten
 - säännöllisesti puuta myyvälle metsä-rahatiliksi
 - perikunnille metsäasioiden raportointiin osakkaille
 - Joukkovelkakirjalainat
 - Sijoitusrahastot
 - Säästö- ja eläkevakuutukset
 - Pörssiosakkeet
 - Jäsenen lisäosuudet

Rahoituspalvelut

- OP-metsäraha
 - Puukaupparahat heti käyttöön
 - Kattaa 90 % puukaupan arvonlisäverollisesta arvosta
 - Korko Op-Prime + 2 %
 - Käsittelypalkkio 100 euroa, ei muita kuluja
 - Ei erillisiä vakuuksia
 - Takaisinmaksu puukauppatilityksestä
- Puukauppaluotto
- Koneiden ja laitteiden rahoitus

Metsätilakaupat

- Myynnissä olevien metsätilojen välitys
- Tilan (puuston) arvon määrittely ja kauppahinnan arviointi
- Kaupan rahoitus
- Maanostolainat
- Kauppa- ja lahjakirjat
- Lainhuudot
- Kiinnitykset

Informaatiopalvelut

MetsäRaha-lehti

- Korkeatasoinen metsä- ja pankkialan ammattilehti
- Kolme numeroa vuodessa veloituksetta kotiin postitettuna
- Painos 200 000 kpl

Metsäoppaat

Sähköiset pankkipalvelut

(www.osuuspankki.fi)

- Metsärahojen sijoittaminen
- OP-metsäraha
- Metsätilakauppa
- Metsäkoneiden rahoitus
- MetsäRaha-lehti
- Monipuolista ja hyödyllistä tietoa mm. puukaupasta, metsänhoidosta, sukupolvenvaihdoksesta ja metsäverotuksesta

Asiakastilaisuudet ja -matkat

- Valtakunnallinen metsäpäivä
- Alueelliset ja pankkikohtaiset metsäpäivät
- Metsäristeilyt
- Yhteistyökumppaneiden kanssa järjestettävät asiakastilaisuudet
- Elävä Puu -tapahtuma

Edut ja alennukset

OP-metsäpalveluiden avulla metsänomistaja saa

- suurimman hyödyn metsästään
- ajankohtaista tietoa metsä- ja pankkiasioista
- yhteydet metsäalan organisaatioihin

www.op.fi